

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

אמור

אוצר היראה
רצון ג'

ובא השמש וטהר ...

עיקר מצוות **קריאת שמע**, שהיא אמונת הרצון שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, הוא להמשיך עלינו אמונה הקדושה הזאת בכל יום מחדש בחינת בכל יום יהיה בעיניך כחדשים. ולהמשיך על עצמו הרצון דקדושה ולקשר כל מחשבותיו ולבו ודעתו לרצון הזה, שיהיה תמיד כל תשוקתו וכסופיו ורצונו חזק רק להתכלית האמתית הנצחית. ולהוסיף בכל יום מחדש להתחזק בהרצון דקדושה בכל פעם יותר ויותר.

ואף אם עובר עליו מה שעובר, אף על פי כן אל ירפה את הרצון בשום אופן בעולם. והעיקר שצריך להאמין שבכל יום נעשים חדשות לגמרי; על כן צריכין להתמתין ולהמתין עד שיגיע יום ישועתו כי השם יתברך מצמיח ישועות חדשות בכל יום. כי כל מה שבא ונתחדש יום אחר נתוסף ונתחדש קדושה יתרה מלמעלה.

כי רק בשביל זה השם יתברך מקיים עולמו **ובטובו מחדש בכל יום מעשה בראשית**. כדי לעורר אותנו להתחדש בכל יום ויום ברצונות חדשים וחזקים להשם יתברך. וזה בחינת טהרת הטמאים שתלוי בימים, כי יש שטעונין רק הערב שמש היינו שגמר טהרתו וישועתו תלוי עד שיבוא היום שלאחריו ויש שטעונין שבעה ימים לטהרתן

וכשיצאו ישראל ממצרים ספרו שבעה שבתות תמימות, עד שזכו לקבלת התורה. והעיקר להתחזק בכל אלו הימים שאינו זוכה עדיין לשלמות טהרתו שהוא בחינת קבלת התורה, אף על פי כן יתחזק בהם בכל יום ויום ברצונות חזקים חדשים, ויהיה חזק בזה, מאד מאד, בכל מה שיעבור עליו עד שיזכה ליום ישועתו וטהרתו בשלמות.

ויש שעיקר גמר טהרתו יזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, היינו אחר פטירתו מן העולם שזה בחינת **ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים** שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תכף אחר ביאת שמשו, ולא יצטרך להתגלגל ולסבל מה שצריך לסבול מי שלא הכין את עצמו כלל, כל ימי חייו, ולא התחזק את עצמו להמשיך על עצמו הרצונות הקדושים הנ"ל בכל יום ויום כי אז ביום האחרון

מתקבצין כל מה שחטף טוב בזה העולם, וכל רצון ורצון טוב, שהיה לו בכל יום ויום, כל ימי חייו, ורק זה הוא תקוותו והשארתו לנצח.

מתוך שיחות הר"ן
שיחה כ"ו

סיפור

אצל העולם, השכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה' אם היה זוכר כל מה שעבר, לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך, בשום אופן. גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו, אבל עכשיו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

ואצלו הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד

במה שכבר עבר והלך וכו'.

וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת ה', כי על פי רוב יש להאדם בלבולים רבים וערוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר בפרט בשעת התפילה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר.

לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא, וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר.

ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפילה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקודם באשר שבענין זה לא עשה כהוגן נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד, כאשר ידוע לכל אדם בעצמו, על כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי ולא יתחיל לחשוב עוד במחשבתו בענין זה כלל. והבן הדבר היטב, כי הוא דבר גדול מאד.

ואיתא בספרים שבשביל זה נתן השכחה, כדי שתהא התורה חביבה על לומדיה תמיד כשעה הראשונה, כי על ידי השכחה, כשחוזר ובוא ולומד אפילו מה שכבר למד, הוא אצלו כחדשות וחביב עליו.

ואיתא משל על הלומד ושוכח ששכרו אנשים למלאת חביות; והחביות היו נקובים וכל מה שהיו שופכין לתוך החביות נשפך לחוץ. והטפשים אמרו, הואיל וחוזר ונשפך לחוץ, למה לנו ליגע ולמלא מאחר שאחר כך נשפך?! אבל החכם אמר: **מה לי בזה? הלא פורעני לי על היום, ושכרי לא יקפח מכל יום ויום, כי אני מושכר לימים ומה לי אם נשפך?**

כך, אף על פי ששוכח למודו, שכרו לא יקפח מכל יום ויום, ודע שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד, אף אם שכח; גם בני אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה, לעתיד בעולם הבא יבינו, כי עיקר התורה היא להנשמות, שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאים ומשיגים היטב את התורה שלמד ושמע האדם בעולם הזה, אשרי המבלה ימיו בתורה ועבודה הרבה.

מספר אג"י הנחל ב'
מכתב ק"א

מכתב

ה' יתברך שולח אחרינו, וקורא אותנו בכל עת, ומרמז לנו רמזים להתקרב אליו יתברך; ולפעמים נתעורר האדם מאוד, בהתעוררות גדול, להתקרב להצדיק שבו תלוי כל קדושת יהדותו וכל תיקונו בזה.

ואז יכול לעשות דבר מבוהל, ומה שנראה באמת לשגעון, אך אף על פי כן מחמת ההתעוררות אמתית שלו, ה' מצליח בידו, וזוכה לעבור על כל החדרים והמניעות ולשבר את כולם, עד שזוכה לגמור הדבר בשלימות.

ואז הסטרא אחרא רודפת אחריו, והוא מוכרח להתחבא מלפניה, בכמה וכמה מיני תחבולות. וכמה וכמה מיני מימות, חולפין ועוברין עליו, וכמה וכמה נסיונות וכו' וכו'.

אוצר היראה
מהדורא בתרא, כ"ו

התחזקות

אפילו כשהאדם בגלות בגשמיות וברוחניות, אפילו אם נפל, חס ושלום, עד אין תכלית, גם שם השם יתברך מצמצם ומסתיר את עצמו בדרכי נפלאותיו העצומים, ומזכיר אותו בכל

פעם בכמה וכמה רמזים שונים בכל יום ובכל מקום, כדי שישבו אליו. © ואזי נתהפך הכל לטובה, שדייקא על ידי התגברות הרע-עין והבעל דבר והסטרא אחרא, שעל ידי זה נתמעט ונתצמצם האור מאד, על ידי זה דייקא הגיע טובה גדולה, שיכולין הצדיקים הגדולים להגביה ולהעלות גם הנופלים והיירודים מאד מאד, כי על ידי שנסתר האור כל כך על ידי רבוי הצמצומים, עד שהיה קשה להשיג ולהבין הרמזים. © והצדיקים ברבוי יגיעתם במסירת נפש זכו להשיג האור מתוך תוקף ההסתרות, על ידי זה זכו להשגות גדולות, עד שבעצם חכמתם הם מלבישים לנו האור בצמצומים נפלאים, באופן שגם כל אחד במקומו יוכל להגיע לו הרמזים ועצות והתעוררות בכל מקום שהוא, לאחוז את עצמו בהשם יתברך תמיד, כי ההעלם הוא בשביל הגלוי, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, היינו כל מה שמעלימין ומצמצמין האור בצמצומים רבים יותר, הכל נתהפך לטובה על ידי גדולי הצדיקים, כי דייקא על ידי זה הם מגלין ומאירין לישראל אור ה' יתברך, שנוכל לידע ולזכור אותו יתברך בכל מקום שהוא.

© וזה בחינת: **אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות**, שכל מה שממעטין ומצמצמין האור במיעוט אחר מיעוט, הכל הוא רק בשביל לרבות האור, להגדילו ולהאירו בלב ישראל על ידי זה דייקא (הלכות ברכות הראיה, הלכה ה, אות טז).

אוצר היראה
כ"ה

שמחה

א מי שלבו שלם עם ה', ואמונתו חזקה, ומאמין שהכל ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד, ואין לו שום דאגה ופחד כלל, משום דבר שבעולם, בבחינת **אל תירא מפחד פתאם** וכו'. כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם כן אין לו להתיירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן בלי רצונו יתברך, כמו שנאמר **ה' לי לא אירא** וכו', ועל כן הוא שמח תמיד.

א ואפילו אם לפעמים באים עליו איזה יסורים, חס ושלום, אף על פי כן מאחר שיודע שהכל ברצונו יתברך לבד, הוא יכול לשמח את עצמו תמיד. כי כוונת השם יתברך שמביא עליו היסורין הוא בודאי רק לטובה, אם להזכירו שישבו בתשובה, אם למרק עוונותיו, ואם כן כל היסורים, חס ושלום, הם טובות גדולות.

א ועל כן, הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכוונתו יתברך בודאי לטובה, **ולא לעולם יריב** וכו', ובודאי ישוב ה' וירחמנו ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד.

א אבל מי שנוטה, חס ושלום, מאמונה, וטועה, חס ושלום, בכפירות של חכמי הטבע; וסובר שיש טבע, חס ושלום, אזי אין לו שום חיים כלל כי **כל ימיו כעס ומכאובות וכל ימי רשע הוא מתחולל** וכו' **בשלום שודד יבואנו**. כי מתיירא פן יבוא עליו שבר פתאם. וכשבא עליו איזה צרה ויסורין, אין לו למי לפנות להושיע, על כן הוא מלא צער ויסורין ופחדים ועצבות תמיד, ואין לו שום חיים כלל, וכמבואר במקום אחר.

א אבל מי שיש לו אמונה שלימה ברצון שיודע שהכל רק ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם, כולם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על ידי זה הוא חוזר להשם יתברך, ויודע שהכל לטובה כנ"ל (הלכות כלי היין הייא, א).

אוצר היראה - עצות
בסודן, ג' ד'

עצות

א יש כמה מעלות ומדרגות בבטחון עד אין סוף, וכל שהשכל גדול ביותר, יש לו בטחון יותר, וכפי הבטחון, כן זוכה להרבות בצדקה, ועל ידי זה זוכה

אחינו בית ישראל
תרכו נא בעין יפה למען
קיום העלון של אדמו"ר:
רבי נחמן מברסלב זי"ע
המופץ ע"י מתנדבים,
בארץ ובח"ל

להשלים ולתקן הדיבור, שהוא גדר האדם.

לקושי תפילות א', ס'
תתשל"ג-תתשל"ה

תפילה

א ... מלא רחמים. חונן לאדם דעת, חנני מאתך וזכני שיהיה שכלי ודעתי בשלמות, באופן שאזכה לבטחון שלם בתכלית השלמות, שאזכה לבטוח בך תמיד, שאתה תפרנסני ותכלכלני ותתן לי כל מחסורי תמיד, ואתחזק בבטחון בכל עת, יותר ויותר, ואהיה בטוח בחסדך שתושיעני בכל מה שאני צריך להושיע, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון, ולא אפול מן הבטחון לעולם, ולא יוכלו רבוי עוונותי העצומים לבלבל הבטחון שלי חס ושלום, רק אזכה להתחזק בכל עת ובכל שעה בכל מה שיעבור עלי לבטוח בך תמיד באמת, עד אין סוף ועד אין תכלית כמו שכתוב: **בטוח בה' עדי עד, כי ביה ה' צור עולמים**.

א ואהיה בטוח בעוצם חסדך ורחמך אשר אינם כלים ואינם תמים לעולם, כי לא כחטאי תעשה לי חלילה, ולא כעוונותי תגמול עלי, רק תעשה בנפלאותיך המרובים והעצומים, בדרכי חסדיך הישנים והחדשים, שאתה מחדש בכל יום ובכל עת ובכל

שעה, ותתן לי כל פרנסתי וכל פרנסת אנשי ביתי וכל התלויים בי, וכל הצטרכותנו בהרחבה גדולה, קודם שנצטרך להם, ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושיע, ותזכני על ידי התחזקות הבטחון להרבות בצדקה בכל עת, ולא אחשוב מיום לחברו כלל, רק כל מה שתשפיע לי בכל יום אפזר לצדקה לעניים הגונים שתזמין לי ברחמך, ואזכה להחזיק יראי ה' באמת, העוסקים בתורתך ובמצוותיך באמת, להחזיקם ולתמכם ולהספיקם כל מחסורם אשר יחסר להם, ולא יבלבל אותי שום מונע ומעכב, רק אתחזק תמיד להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולפזר ממון הרבה על כל צרכי מצוה ותלמוד תורה, בפרט על כל דבר שהוא זכות הרבים לדורות.

א ואהיה חזק בבטחון, בשמך הגדול הקדוש והנורא, שאתה תגמור בעדי לטובה תמיד ולא תעזוב אותי לעולם, ויקויים בי מקרא שכתוב: **ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו**.

א מלא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני וחזקני בבטחון שלם בכל עת, באופן שאזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עוז ותעצומות, בכל עסקי מצוה וזכות הרבים, כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים; ואזכה על ידי הצדקה להשלים הדבור דקדושה בשלמות; ואזכה לעשות מכל הקולות והצפופים, דבורים שלמים; ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר האדם בתכלית השלמות.

א רבונו של עולם, השם פה לאדם, זכני להשלים שכלי בתכלית השלמות, ועל ידי זה אזכה לבטחון שלם, ולהרבות בצדקה לעניים הגונים, עד שאזכה לשלמות הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפופים דבורים שלמים קדושים וטהורים, ויעלו דברנו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים מהרה, ואזכה לקיים מקרא שכתוב: **בטח בה' ועשה טוב שכון ארץ ורעה אמונה**. ונאמר: **גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה, והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים**... אבטח בה' ואשען באלקי שלא יחסר לי על ידי הצדקה כלל, רק אדרבא בגלל הדבר הזה יברכנו ה' אלקינו בכל מעשינו ובכל משלח ידיו, ואזכה לפזר לצדקה בשתי ידים כמו שכתוב: **פזר נתן לאביונים, צדקתו עומדת לעד, קרנו תרום בכבוד ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו**.

א חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה.

שבת שלום...